

Copie a documentului trimis către Ombudsmanul European

Stimată Doamnă,

Această plângere semnalează modul defectuos de comunicare în procesarea unei petiții adresate Parlamentului European, precum și tratarea superficială din partea Comisiei Europene a unei situații constatată și recunoscută ca fiind validă și de actualitate.

---

i.

În principiu (dar indirect), plângerea are legătură cu o acțiune inițiată de mine în anul 2008 sub o formă simplificată, acțiune pe care am extins-o în anul 2013 într-o formă mai cuprinzătoare.

Acțiunea vizează respectarea diversității culturale și lingvistice europene – respectiv protejarea patrimoniului cultural lingvistic al Statelor Membre ale Uniunii Europene din perspectiva sistemelor electronice moderne – patrimoniu pe care îl constat amenințat de agresivitatea cu care tehnologia modernă fie ignoră, fie alterează parte din aspectele culturale tradiționale europene, într-un mod accelerat și distorsionat față de ritmul normal și natural al unor evoluții altminteri firești pe termen lung și foarte lung.

Tendința la care fac referire este indusă în general din afara spațiului european, iar alterările sunt modelate, într-o proporție covârșitoare, pe criterii pur comerciale.

---

ii.

În cadrul acțiunii mele, una dintre etapele relevante are legătură cu o plângere pe care am înaintat-o Ombudsmanului European în anul 2012 – Plângerea 1170/2012/AN, plângere care, din punctul meu de vedere, a fost soluționată în termen rezonabil și cu rezultat mulțumitor.

La acea vreme, alegația se referea în special la lipsa unui răspuns clar din partea Comisiei Europene în privința unei interpelări directe a acesteia din partea mea. Într-una dintre concluziile acelei plângeri și legat de problemele pe care le-am ridicat în cadrul ei, domnul Paraskevas Nikiforos Diamandouros a considerat că plângerea mea vizează de fapt un cadru legislativ inexistent și mi-a sugerat să adresez o petiție Parlamentului European, în sensul ca acesta să ia în considerare crearea unui astfel de cadru. Partea relevantă a textului prin care sugerează acest lucru îl reproduc aici:

[...] în măsura în care nu există un text legislativ care să oblige Comisia să ia măsuri administrative în sensul dorit de Dvs., înțeleg că plângerea Dvs. ar putea viza nu numai aspectele menționate în alegația și solicitarea citate mai sus, ci și adoptarea unor asemenea texte legislative de către Uniunea Europeană, la inițiativa Comisiei. Dacă doriți să continuați demersurile pentru a solicita Comisiei să propună o modificare a legislației UE, vă sugerez să adresați o petiție Parlamentului European [...]

Lucru pe care l-am și făcut în anul 2013 – Petiția 1468/2013.

iii.

Pe scurt, petiția a fost declarată admisibilă în legislatura europeană trecută, a primit o recomandare preliminară negativă din partea unei Comisii Europene cu domeniu de activitate neprecizat și se află într-un stadiu necunoscut la Comisia pentru petiții din legislatura europeană actuală, eu neavând în prezent nicio idee despre stadiul în care se află aceasta, la distanță de doi ani și jumătate față de inițiere.

În ordine cronologică, acestea sunt faptele cunoscute de mine în privința petiției 1468/2013 depusă la Comisia pentru petiții din cadrul Parlamentului European, fapte care au legătură directă cu prezenta plângere:

1. Petiția mea am depus-o la data de 16.06.2013, prin intermediul formularului online de pe portalul Parlamentului European / Petiții.
O copie a petiției este disponibilă aici:
http://www.secarica.ro/std/peti_1468_2013_20130616_ro_w.pdf
2. La data de 10.10.2013 petiția a primit numărul de referință 1468/2013.
Despre acest fapt am fost înștiințat în scris, prin poșta tradițională.
3. La data de 18.11.2013 petiția a fost trimisă spre examinare comitetului responsabil (nu este clar responsabil cu ce, dar presupun că se referă la cel responsabil cu petițiile):
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+PV+20131118+ITEM-012+DOC+XML+V0//RO>
4. La data de 08.05.2014 petiția a fost declarată admisibilă, lucru pe care l-am dedus indirect din documentul menționat la punctul 5. de mai jos, document primit cu ocazia înștiințării menționate la punctul 6. de mai jos.
5. La data de 30.07.2014 Comisia pentru petiții a transmis o comunicare către membri, în care este menționat rezumatul petiției, faptul și data declarării admisibilității, precum și răspunsul din partea Comisiei Europene în privința propunerii și argumentelor cuprinse în petiția mea. Ca o concluzie la finalul aceluși răspuns, Comisia Europeană a propus respingerea petiției mele prin care solicit legislație pentru protejarea patrimoniului cultural și lingvistic al statelor membre ale Uniunii Europene din perspectiva sistemelor electronice moderne.
O copie a documentului este disponibilă aici:
http://www.secarica.ro/std/peti_1468_2013_20140730_ro_w.pdf
(disponibil și în limba engleză:
http://www.secarica.ro/std/peti_1468_2013_20140730_en_w.pdf
disponibil probabil și în alte limbi direct pe situl Parlamentului European)
6. La data de 17.09.2014 am fost înștiințat în scris, prin poșta tradițională, cu privire la stadiul petiției așa cum l-am descris la punctul 5. de mai sus, dar și despre faptul că ancheta Comisiei Europene are un caracter preliminar și despre faptul că „Comisia pentru petiții a considerat, în plus, că problemele semnalate în petiția dumneavoastră ar trebui supuse, de asemenea, atenției comisiei Parlamentului European în al cărei domeniu de activitate se încadrează și, în consecință, a decis să o transmită Comisiei pentru cultură și educație, spre informare”.

Documentul este semnat de președinta Comisiei pentru petiții, doamna Erminia Mazzoni.

O copie a acestei notificări este disponibilă aici:

http://www.secarica.ro/std/peti_1468_2013_20140917_ro_w.pdf

7. La data de 24.09.2014 am trimis către Comisia pentru petiții, prin poșta tradițională, o completare la textul petiției, cu rolul de a aduce argumente suplimentare în sprijinul enunțului acesteia. În scrisoarea de adresare am solicitat în mod expres ca această completare să fie anexată la dosarul petiției, în perspectiva lecturării ei (și) de către Comisia pentru cultură și educație, în spiritul celor înștiințate la punctul 6. de mai sus.

Documentul în sine este acesta:

http://www.secarica.ro/std/ceva_patrimonial.pdf

8. La data de 07.11.2014 am fost înștiințat din partea Comisiei pentru petiții, prin e-mail, despre stadiul etapelor descrise la punctele 4.-6. de mai sus pe care deja le știam, cu mențiunea suplimentară că „*în lipsa unui răspuns din partea dumneavoastră în decurs de două luni, dosarul petiției va fi închis*”.

O copie a acestei notificări este disponibilă aici:

http://www.secarica.ro/std/peti_1468_2013_20141107_ro.pdf

9. La data de 18.11.2014, adică după 11 zile de la primirea notificării, am formulat un răspuns Comisiei pentru petiții, trimis prin e-mail, în care am confirmat cele menționate în notificare și în care am solicitat în plus și câteva clarificări suplimentare, în contextul răspunsului din partea Comisiei Europene menționat la punctul 6. de mai sus.

Un sumar al clarificărilor solicitate este acesta:

- din textul „*Comisia pentru petiții [...] a solicitat Comisiei Europene să efectueze o anchetă preliminară privind chestiunile semnalate*” se poate deduce că mai urmează și o altă anchetă într-o etapă ulterioară ?
- comisia cărui domeniu de activitate a oferit acel răspuns la ancheta preliminară ?
- referitor la comunicarea conform căreia „*Comisia pentru petiții [...] a decis să o transmită Comisiei pentru cultură și educație, spre informare*”, Comisia pentru cultură și educație a exprimat vreo opinie în privința petiției ?
- completarea menționată la punctul 7. de mai sus a fost primită și anexată la dosarul petiției ? completarea a fost trimisă (și) Comisiei pentru cultură și educație, așa cum am solicitat ? există vreun răspuns din partea acesteia referitor la această completare ?

10. La data de 02.04.2015 am adresat o întrebare Comisiei pentru petiții, trimisă prin e-mail, în care am dorit să aflu care mai este stadiul petiției mele.

11. De la notificarea menționată la punctul 8. de mai sus a trecut deja mai mult de un an. Nu am mai primit nicio altă notificare, în privința completării de la punctul 7. de mai sus nu am primit nicio confirmare, iar la mesajele mele pe care le-am trimis la punctele 9. și 10. de mai sus nu am primit niciun răspuns.

---

iv.

La data de 02.07.2013 am adresat o întrebare Comisiei pentru petiții, trimisă prin e-mail, scrisă în limba engleză, în care am dorit să aflu dacă este posibil ca un petiționar să poată solicita versiunea

tradusă a propriei sale petiții (la modul generic, fără referire la vreo petiție anume), în situația în care o astfel de traducere ar fi deja efectuată și disponibilă pentru uzul intern al organismelor europene – deci o traducere posibil existentă, nu una creată în mod expres la cerere.

Nu am primit niciun răspuns.

---

v.

Față de cele arătate, semnez următoarele probleme de administrare defectuoasă a unora dintre instituțiile și organismele Uniunii Europene:

1. Timpul extrem de lung în privința notificărilor din partea Comisiei pentru petiții referitoare la diverse stadii ale petiției și uneori chiar lipsa desăvârșită a acestor notificări (deci aici mă refer doar la notificări, nu la eventuale rezolvări). Dacă întârzierile trimiterilor prin poșta tradițională să zicem că ar putea fi explicabile, devine de neînțeles de ce în anul 201x notificările nu sunt expediate automat (și) prin e-mail – fie direct sub o formă oficială, fie măcar cu scop de înștiințare rapidă – respectiv cu expedierea ulterioară a versiunii oficiale clasice atunci când îi vine rândul acesteia, birocratic vorbind.
2. Lipsa desăvârșită a unui răspuns la un mesaj trimis prin e-mail Comisiei pentru petiții – atât în cadrul unui caz activ, cât și în general pur informativ. Pot înțelege că volumul de mesaje este foarte mare, dar și personalul ce deservește instituțiile europene este cunoscut a fi pe măsură. Ce se întâmplă în cazul unor probleme care prin natura lor ar putea avea caracter de urgență sau care ar depinde în mod categoric de necesitatea unui răspuns ?
3. Lipsa de transparență în privința unei petiții depuse, în situația în care există acceptul din partea petiționarului (sau a petiționarilor) ca petiția să fie public accesibilă. Eu mi-am declarat de la bun început acceptul în privința caracterului public al petiției mele, dar în decursul timpului mi-a fost imposibil să dau de urma ei (textul în sine), deși am depus eforturi considerabile de căutare.

Mai precis, aș fi vrut să o fac cunoscută publicului larg. Sigur, textul petiției l-am făcut disponibil pe pagina mea web personală, dar aș fi vrut să îi dau un caracter oficial european, să fie eventual vizibilă și în alte limbi europene în situația în care textul acesteia ar fi fost deja tradus în unele dintre ele. În același context aș fi vrut să fie disponibilă public și completarea menționată mai devreme la capitolul iii. punctul 7., care poate fi importantă pentru o parte semnificativă a publicului european.

De ce (de exemplu) atunci când am fost notificat despre declararea admisibilității petiției nu a fost indicat și un link către locul unde textul acesteia să poată fi lecturat de către public ? Sau – cum aș putea căpăta sprijin din partea publicului european în situația în care petiția mea ar putea să își dovedească importanță în acest plan, dacă însăși instituția europeană primordială nu își arată disponibilitatea pentru a facilita comunicarea între membrii comunității pe care îi orânduiește ? Nu pretind vreo obligativitate specială, ci doar disponibilitatea în privința unor lucruri posibil deja existente, dacă și acolo unde este aplicabil.

4. În același context al lipsei de transparență menționate la punctul 3. de mai sus, la momentul depunerii petiției am fost întrebat – și mi-am dat acceptul – cu privire la consemnarea numelui meu într-un registru public, accesibil pe internet.

Unde este *accesibil* acel registru ? Nu am reușit să dau de el niciodată. În cadrul portalului Parlamentului European / Petiții, o căutare a termenului „secară” sau „Secară” găsește fie rapoarte referitoare la cereala de secară, fie (doar) procesul verbal din data de 18.11.2013 menționat mai devreme la capitolul iii. punctul 3. (rezultatul căutării poate să difere ușor în funcție de limba selectată pentru interfața paginilor web).

5. Constat o tratare superficială a temei propusă a fi legiferată în cadrul petiției, din partea unei Comisii Europene a cărei domeniu de activitate nu a fost precizat.

Comisia Europeană face apel la standarde, însă comisia ar trebui să știe că standardele, cel puțin în Uniunea Europeană, au caracter de recomandare. Afirmății de genul „*Caracteristicile lingvistice sunt asigurate nu atât în temeiul reglementărilor, ci, cu precădere, datorită standardizării*” nu au neapărat corespondență în viața reală. De exemplu, în România, standardele cu privire la codările de caractere ale limbii române există încă din anul 1999, dar ce folos ? Abia în anul 2006 când legiuitorul național a impus respectarea scrierii corecte din partea instituțiilor statului – menținând în același timp și compatibilitatea cu legislația europeană în vigoare – standardele au fost luate în seamă. Până și o companie de talia Microsoft a luat în seamă standardele românești abia tot după anul 2006, luând ca reper legislația în vigoare.

Comisia Europeană afirmă că „*În domeniul comunicațiilor, standardizarea tehnologiilor are caracter global și este preponderent impulsivă de industrie, mai curând decât de intervenția legislativă*”. Comisia omite însă faptul că impulsivitatea din partea industriei se face practic pe criterii pur comerciale, sau în tot cazul criteriile comerciale sunt cele care au prioritate și care și dictează într-o *industrie*, nicidecum aspectele culturale.

Comisia Europeană afirmă că „*Mai mult, trebuie evidențiat faptul că noile platforme și aplicații de comunicare dezvoltă tot mai mult soluții mai accesibile pentru utilizatorul final, permițând utilizarea oricărei particularități lingvistice. De pildă, mesageria instantanee, care devine modalitatea preferată de transmitere de mesaje, pe lângă SMS, în special în rândul tinerilor, comportă mai puține constrângeri legate de caracteristicile lingvistice ale tuturor limbilor UE.*”. Comisia nu pare să înțeleagă însă pe deplin situația reală: soluții pentru utilizatorul final au fost create, desigur, dar s-a întrebat vreodată Comisia Europeană dacă acestea sunt întotdeauna chiar *accesibile* și folosibile în sensul dorit ?

Materialul meu complementar pe care l-am trimis pentru a fi anexat la petiție, material menționat mai devreme la capitolul iii. punctul 7., evidențiază exact una dintre problemele situației reale: prin constrângerile pe care le impune, modalitatea de implementare a tastaturilor virtuale oferite implicit pe dispozitivele mobile actuale descurajează total scrierea corectă a unora dintre limbile europene, asta în ciuda faptului că aceste tastaturi *permit, în termeni absoluți, utilizarea oricărei particularități lingvistice*. Mai exact, metoda practică de generare a unui caracter dintr-un alfabet național european, caracter care nu se regăsește în alfabetul de bază al limbii engleze, se realizează prin menținerea „apăsă” pentru un timp oarecare a tastei caracterului de bază și selectarea ulterioară a caracterului național din lista suplimentară astfel afișată. Este o modalitate de scriere greoaie, care cere multă răbdare și atenție sporită din partea celui care scrie pe o astfel de tastatură și care în

final are un singur efect: evitarea totală a folosirii caracteristicilor alfabetului național și trecerea la scrierea distorsionată prin folosirea alfabetului limitat și comun cu limba engleză. Asta în condițiile în care această metodă de scriere a fost dezvoltată la origine de către o industrie aflată pe alt continent, față de care Uniunea Europeană doar a asistat ca spectator.

Compania Google, care nu ține de Uniunea Europeană, știe să se impună pe piața europeană când vine vorba de promovarea propriilor produse, în schimb când vine vorba să „*respecte cerințele lingvistice ale utilizatorilor finali*”, așa cum crede Comisia Europeană că se întâmplă de la sine, lucrurile stau uneori cu totul altfel: de exemplu, fonturile cu încărcare dinamică pentru paginile web, denumite webfonts, puse la dispoziție în mod gratuit de către compania Google, conțin glifele necesare pentru limba engleză și eventual și pentru limbile vest-europene (franceză, germană, italiană etc.), însă acestor fonturi le lipsesc în mod sistematic glifele corespunzătoare limbilor est-europene (cehă, poloneză, română etc.). Și aici, consecința devine una singură: evitarea folosirii caracteristicilor naționale la scrierea unor limbi europene, din partea autorilor de pagini web. De ce nu poate fi creată o legislație europeană care să oblige o companie gen Google să se conformeze obiceiurilor europene, în loc ca obiceiurile europene să fie cele nevoite să renunțe la propriile principii ? Aici nu este vorba de obligativitatea ca Google să scrie corect în locul meu, ci de obligativitatea ca Google să îmi asigure posibilitatea tehnică ca eu să pot scrie corect lingvistic limba mea maternă, dacă așa doresc, atunci când folosesc tehnologia lor, fără să depun vreun efort suplimentar față de situația în care aș folosi limba engleză „maternă” a companiei Google.

6. Printr-o coincidență, la data de 18.06.2013, adică la două zile după depunerea petiției mele, Comisia pentru cultură și educație din cadrul Parlamentului European a adoptat în unanimitate o „PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN referitoare la limbile europene amenințate de dispariție și la diversitatea lingvistică din Uniunea Europeană (2013/2007(INI))”.

Este adevărat că acel raport vizează în mod particular limbile europene clasificate drept limbi aflate în pericol, însă raportul în ansamblul lui nu exclude planuri de acțiune globale care să încurajeze diversitatea lingvistică la nivelul Uniunii Europene în general și care pot veni oricum și în ajutorul limbilor aflate în pericol.

În acest context devine cam ciudat cum de Comisia Europeană refuză relativ simplu o propunere legislativă care este formulată exact în spiritul unei astfel de propuneri de rezoluție parlamentară. Trebuie să așteptăm ca limbile europene care astăzi nu sunt (încă) în pericol să ajungă să fie într-adevăr în pericol pentru ca doar atunci să se poate acționa în sensul sprijinirii acestora ?

7. În același context al propunerii de rezoluție a Parlamentului European menționate la punctul 6. de mai sus, consider că ceva este în neregulă cu limbile și legislația aferentă acestora la nivelul Uniunii Europene: în cadrul comunităților interne ale statelor, fiecare stat membru este aproape somat să trateze în mod egal orice limbă minoritară internă față de limba sa principală – desigur, în cazurile existenței unor minorități etnice în cadrul respectivului stat; ori atât timp cât Uniunea Europeană pretinde a fi ea însăși o comunitate (de state membre), atunci de ce este fără putere în cazurile în care se pune problema de tratare în mod egal a limbilor la nivelul acestei comunități (de state membre) ?

Pe cât posibil, aș dori o clarificare la această constatare pe care o consider o anomalie și de care m-am lovit pe parcursul întregii mele acțiuni începând din anul 2008 și până în prezent.

8. În textul comunicării către membri menționat mai devreme la capitolul iii. punctul 5., numele meu este scris fără unul dintre semnele diacritice specifice limbii mele materne, adică este scris „Secara” în loc de „Secară”.

Este un detaliu relativ minor, dar acest mic detaliu ruinează de fapt întreaga argumentație pe care Comisia Europeană s-a străduit să o formuleze în comunicarea ei, deoarece demonstrează eșecul în acomodarea identității lingvistice specifice unui membru al Uniunii Europene, eșec venit chiar din partea unui organism european de prim rang.

Petiția mea a fost depusă printr-o procedură electronică automatizată, în cadrul căruia eu mi-am trecut numele corect – și pentru care am și primit confirmare, scrisă la rândul ei tot corect. Cu toate acestea, în documentul Comisiei Europene numele meu apare scris incorect, ceea ce înseamnă că acesta a fost alterat cumva pe parcurs. Astfel, se dovedește faptul că Comisia Europeană a cerut respingerea unei petiții în enunțul căreia se propune exact ceea ce Comisia Europeană însăși a încălcat: punctul 2.3 al petiției 1468/2013, care stipulează că „Sistemele electronice care implică manipularea tehnică a unui text (transport, comprimare, stocare, arhivare, etc.), trebuie să fie capabile, din punct de vedere tehnic, să poată să mențină nealterate caracteristicilor lingvistice ale tuturor textelor manipulate.”.

Mulțumesc,
Cristian Secară

04.01.2016

mobil: [...]
e-mail: [...]
<http://www.secarica.ro>